

den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar ud paa, er at udvide Anstalten ved Viborg med 360 ny Pladser, saaledes at Pladsernes Antal, naar Udvidelsen har fundet Sted efter dette Forslag, bliver det samme, nemlig 700, som det vilde være blevet efter det oprindelige Forslag. Men Forslaget gaar alene ud paa at udvide Antallet af Pladser for uhelbredelige eller maaske rettere sagt kroniske sindssyge. Hvis dette Forslag bliver vedtaget, vil Følgen efter min Opfattelse blive væsentlig den samme, som hvis den tidligere fremsatte Plan var bleven fulgt, idet nemlig den store Mængde Pladser for kroniske sindssyge, som saaledes vil blive tilvejebragt, i Forbindelse med de Pladser, der allerede ere blevne tilvejebragte i enkelte kommunale Anstalter, i høj Grad vil lette de øvrige Sindssygeanstalter. Det, som er og i adskillige Aar har været en meget stor Ulempe for Sindssygeanstalterne, har været det, at naar en Patient var kommen paa en Anstalt, og det viste sig, at han var uhelbredelig, og han efter Planen for de andre Anstalter saa skulde flyttes til Anstalten for uhelbredelige i Viborg, strandede dette paa, at der i Viborg ikke var Plads, saaledes at efterhaanden alt for mange af Pladserne paa de andre Sindssygeanstalter bleve optagne af uhelbredelige Patienter, hvorved Anstalternes Hovedopgave, nemlig at virke som Kur- og Helbredelsesanstalter for de helbredelige Patienter, maatte blive væsentlig indskrænket. Hvis nu dette Lovforslag bliver til Lov, og Viborg Anstalten saaledes bliver udvidet med 360 Pladser for kroniske sindssyge, vil Følgen deraf blive, at det i meget høj Grad vil give Luft for de andre Sindssygeanstalter, saa at disse i langt højere Grad end nu ville kunne virke for deres egentlige Formaal, nemlig som Kur- og Helbredelsesanstalter. Det er da sandsynligt, at det Tryk, hvorunder man i Øjeblikket lider her i Landet, idet der efter de foreliggende Oplysninger er ca. 800 sindssyge, for hvem der forgæves har været søgt Optagelse paa Anstalterne, vil kunne blive meget væsentlig lettet. Disse 800 sindssyge ere jo forhaabentlig ikke paa langt nær alle uhelbredelig sindssyge, saa at for de fleste af dem rimeligvis et kort Ophold paa en Kur- og Helbredelsesanstalt vil kunne medføre deres Helbredelse.

Forslaget, der altsaa er reduceret, for saa vidt det ikke længere gaar ud paa at gøre Viborg-Anstalten til ogsaa at være

en Kur- og Helbredelsesanstalt, og som ogsaa i enhver Henseende er saa nøje som muligt i Overensstemmelse med den yderste Sparsomligheds Grundsætninger, gaar da ud paa, at der til denne Udvidelse maa anvendes 780,000 Kr. Disse 780,000 Kr. stiller jeg altsaa i Modsætning til den oprindelig paatænkte Udgift af $2\frac{1}{2}$ Million Kr., der viste sig kun at kunne reduceres til 1,935,000 Kr. Af disse 780,000 Kr. skulde da de 550,000 Kr. kunne anvendes i det kommende Finansaar og Resten senere. Tillige er det foreslaaet i Overensstemmelse med de ofte fremsatte Ønsker fra Direktionen for Viborg Anstalten, at den strenge Bestemmelse i § 4 i Loven af 4. Maj 1875, hvorefter Viborg Anstalten kun maa anvendes til Optagelse af de i aandelig Henseende dybest sunkne Patienter, bliver forandret derhen, at Betingelsen for at komme ind paa Anstalten i Viborg alene bliver den, at den paa-gældende erkendes for at være kronisk sindssyg. Dette Lovforslag skal jeg altsaa tillade mig at anbefale til det høje Ting, og jeg skal ogsaa tillade mig at anbefale det til hurtigst mulig Fremme. Det kunde jo se noget underligt ud, at jeg den 1ste Marts kommer til det høje Ting med et Forslag som dette og anmoder om dets hurtige Fremme, idet det kunde siges, at jeg burde være kommet med Forslaget før. Saaledes er Forholdet imidlertid ikke, som det allerede fremgaar af, hvad jeg har udviklet. Først nu i Dag og ved et meget forceret Arbejde fra forskellige Sider har det været muligt at bringe Lovforslaget frem for Rigsdagen. Jeg haaber, at den Omstændighed, at Udgiften ved den Vej, man er gaaet, er bleven reduceret til under $\frac{1}{3}$ af den oprindeligt paatænkte, vil være det høje Ting og Rigsdagen i det hele en Borgen for, at dette er et Forslag, som man vil kunne gaa med til uden større Undersøgelse og uden videre Betænkelighed. Det er mit Haab, at det, hvis Forslaget skulde kunne blive til Lov, da kunde være muligt allerede til næste Sommer, altsaa i 1905, at have Bygningerne til Udvidelsen af Anstalten færdige til at tages i Brug. Det er noget, som jeg tror, at man under Hensyn til de store Vanskeligheder, som det store Antal sindssyge, der ikke kunne finde Optagelse, medfører, burde søge at arbejde paa at naa saa tidligt som muligt.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelte.